

DOE IETS

Fotograferen met een filmpje

Digitaal fotograferen is zo probleemloos en het resultaat zo verbluffend, dat er geen enkele reden is om weer met een ouderwetse camera aan de slag te gaan. Waarom doen mensen het dan toch?

TEKST JOHAN NEBELING

FOTO'S GETTY IMAGES, COLOURBOX, JOHAN NEBELING

Een jaar of vijftien geleden kocht ik mijn eerste digitale camera: een Olympus CL 2500. Een camera met een chip met 2,5 miljoen pixels, autofocus, een zoomlens en een smartmediakaartje waarmee ik wel 300 foto's kon maken. Ruim 3.000 gulden kostte het toestel me. Een rib uit mijn lijf, maar het was me elke cent waard. Wat een plezier en gemak had ik van die camera! Ik maakte er geweldige foto's mee, die ik binnen een paar minuten op mijn computer kon zetten om ze te bewerken en te verzenden naar iedereen met een e-mailadres. Nooit meer gedoe met fotorolletjes. Mijn analoge camera's verdwenen naar de Kringloopwinkel.

In de beginjaren werd op internetfora nog verhit gediscussieerd over wat nu eigenlijk mooiere foto's opleverde: analoog of digitaal. Die discussies zijn al lang verstomd. Er kan geen enkel misverstand over bestaan dat digitale fotografie in alle opzichten (beeldkwaliteit, gebruiksgemak, controle, betaalbaarheid) analoog overtreft. Een goede reden om met rolletjes te blijven fotograferen is er niet. En toch, tegen alle logica in, is analoge fotografie bezig aan een bescheiden revival. Fotografiestudenten verdiepen zich erin; hippe jongeren ontdekken de lol ervan; hobbyfotografen halen hun onverwoestbare oude Oost-Duitse Praktica's onder het stof vandaan.

De analogie met de terugkeer van de langspeelplaat dringt zich op. Nu iedereen overal op elk moment elke gewenste muzieksoort kan streamen, is het goeie ouwe vinyl opeens weer helemaal terug. Nostalgie is daar niet vreemd aan, maar dat is niet het hele verhaal. Nee, het gaat om de behoefte aan tastbaarheid, aan iets dat je in handen kunt houden en kunt koesteren: dit is mijn langspeelplaat, imperfect en vol krassen, maar juist daardoor onmiskenbaar de mijne. Voor analoge fotografie geldt iets soortgelijks. Wat zijn die zware, simpele, oersterke analoge camera's mooi vormgegeven, wat liggen ze lekker in de

Met je duim de hendel overhalen om het rolletje door te draaien. Dat geluid!

hand, wat is hun zoekerbeeld groot en helder! En dan de bediening: handmatig scherpstellen, afdrukken zonder een fractie vertraging en met je duim de hendel overhalen om het rolletje te transporteren. Dat geluid alleen al!

Maar misschien het allerfijnste van analoge fotografie is dat je de behoefte aan totale controle moet laten varen. Het resultaat van je werk wordt pas zichtbaar als, soms weken later, het volle rolletje is ontwikkeld en de foto's zijn afgedrukt. Dat resultaat is bovendien vaak anders dan je verwacht en daardoor soms aangenaam verrassend. Júist een mislukte foto kan een bijzonder cadeautje zijn. Analoog fotograferen is loslaten. Een beetje zen dus. En daardoor paradoxaal genoeg ook weer helemaal van deze tijd.

Reageren?

Bent u dolblij met uw digitale camera of wilt u ook wel weer eens de donkere kamer in? Stuur uw verhaal, in maximaal 150 woorden, naar tijdpost@trouw.nl